

عنوان مقاله:

سرمایه اجتماعی حلقه گمشده توانمندسازی سکونتگاه های غیررسمی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

افروز مکوندی - کارشناسی ارشد شهرسازی، دانشگاه دولتی، واحد خرم آباد

فروزان بیرانوند - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ملایر

خلاصه مقاله:

طرح مسئله: سکونتگاه های غیر رسمی از آثار و پیامدهای شهرنشینی گسترده در جهان می باشد. بنابر اعلام رئیس برنامه اسکان بشر در سال 2007، تعداد جمعیت ساکن نواحی فرودست شهری بالغ بر یک میلیارد نفر، یعنی یک نفر از هر سه نفر شهرنشین به موازات رشد شهرنشینی، می باشد. در ایران نیز شاهد گسترش محلات فقیرنشین به ویژه سکونتگاه های غیررسمی در شهرها (مجاور و درون آنها) هستیم. اسکان غیر رسمی جلوه ای از فقر است که به سبب باز تولید فقر و گسترش آن، به مخاطره انداختن محیط زیست و تحمیل هزینه های بیشتر برای حل مشکلات در مقایسه با هزینه پیشگیری از آنها، تهدیدی جدی برای پایداری و انسجام جامعه شهری است. بروز طرد اجتماعی یعنی محرومیت غیر ارادی مردم از فرصت مشارکت در امور اجتماعی می تواند یکی از دلایل اصلی عدم توفیق برنامه های شهری تلقی شود. بررسی مفهوم سرمایه اجتماعی می تواند به تصحیح دیدگاه برنامه ریزان شهری کمک شایانی نماید. مقاله حاضر به بررسی نقش سرمایه اجتماعی به عنوان یکی از مولفه های اثرگذار در برون رفت محله های فرودست شهری از شرایط حاضر و توانمند کردن آنها با استفاده از شاخص های سرمایه اجتماعی می پردازد. روش: از روش کتابخانه ای استفاده شده است. نتایج: مقاله با ارائه تعاریف سرمایه اجتماعی که از سوی متفکران مختلف مطرح شده اند و همچنین بررسی مطالعات صورت گرفته در زمینه توانمند سازی سکونتگاه های غیر رسمی، به کلید واژه هایی که منتج به توانمندسازی ساکنین سکونتگاه های غیر رسمی می شود، اشاره می نماید.

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، سکونتگاه های غیر رسمی، توانمند سازی، شاخص های سرمایه اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/904652>

